

Geite løgner

Foto: Pixabay

Det var en gang en liten jente - Zazulka - som ikke hadde verken far eller mor. Hun gikk fra hus til hus og prøvde finne en jobb for å få litt mat i magen og ha et sted å bo.

En dag banket hun på døren hos en kone som hadde en geit. Kan jeg tjene hos deg mot mat og tak over hodet?

Ja, jeg trenger en gjeter for geita mi – sa kona. Du kan bo hos oss. På gården bodde det også en hund og en katt. Zazulka lekte litt med hunden og strøk på katten. Velkommen – sa dyrene ti henne.

Sett deg ved bordet, spis frokost først og gå med geiten til seters – sa kona.

Jenta passet godt på geiten. Hun hentet stadig nye urter og saftige kløver og fant friskt vann å drikke. Mot kvelden tok hun geiten tilbake til gården.

Kona sparte geiten: Hvordan gikk det oppe på seteren. Fikk du godt stell fra Zazulka? Fikk du nok mat å spise og vann å drikke?

Da svarte geiten med en trist stemme. Nei, jeg har ikke spist noe.

Da jeg gikk forbi dammen fikk jeg noen dråper vann.

Da jeg passerte setra, fikk jeg bare noen blader å spise.

Kona klappet geiten på hodet -men du er jo så tjukk som julegris - sa hun.

Geiten senket hodet og sa med svak, vemodig stemme – den ene siden er hoven av sulten, den andre er hoven fordi jeg er så tørst. Det er bare rester av livet i meg.

Geiten beitet seg jo hele dagen på engen med saftig gress og fikk drikke vann – prøvde Zazulka å forklare. Men forgjeves! Kona ble sint. Hvorfor var du så slem mot geiten min? Også kastet hun jenta ut fra huset sitt.

Neste morgen, begynte kona å angre på at hun kastet ut Zazulka fra hjemmet sitt. Da kledde kona seg ut som Zazulka og gikk med geiten til seters. Kona passet at geiten fikk nok gress og vann. Da de kom tilbake til gården tok hun sine vanlige klær på og spurte geiten.

Fikk du nok mat å spise og vann å drikke på setra?

Igjen svarte geiten med en trist stemme: Nei, jeg er så sulten og tørst.

Da jeg gikk forbi dammen fikk jeg bare noen dråper vann.

Da jeg passerte setra, fikk jeg bare noen blader å ete.

Og i tillegg – sa geiten - slo gjeteren meg hardt med en stokk.

Da skjønte kona at geiten løy hele tiden. Det ble for mye og hun sa: - Det var jeg som passet på deg der oppe på setra i dag. Du lyver! Vent jeg skal finne en ekte stokk og da skal du finne ut hvordan det er å få noen slag på ryggen. Geiten ble veldig skremt da kona oppdaget sannheten, og løp ut i skogen.

Tror dere at Geiten ble snillere og klokere etterpå? Nei!

Det ble kaldt i skogen så Geiten tenkte å finne seg et hus. Geiten så seg rundt og fant et revehi. Hun hørte at det var noen inni. Geiten begynte å trampe med hovene og lage mye bråk. Reven ble forskrekket og spurte: Hvem er du, og hva vil du? Geiten brekte og gravde inn i hiet med hornene sine. Da ble reven vettskremt og løp vekk fra hiet sitt. Da flyttet geiten fornøyd inn i revehiet.

Neste dag da reven satt og grått i skogen kom ulven. - Hva skjedde? Hvorfor er du så trist?

- Det kom et forferdelig farlig dyr i natt og kastet meg fra hiet mitt. Nå har jeg ingen sted å bo.

Kom - sa ulven - jeg skal hjelpe deg å jage dette dyre ut.

Men da ulven prøvde å jage geiten ut av hiet, sa geiten med grov stemme: - Bare kom så stanger jeg. Hornene mine er laget av jern. Hovene mine er harde som stein.

Da ga ulven opp. Nei, vi klarer det ikke uten hjelp - sa han. Men plutselig så de en bjørn. Hvorfor sitter dere her så bekymret – spurte bjørnen.

Det er et slemt dyr som tok hiet til reven og ikke vil gå vekk.

- Jeg kan hjelpe dere sa bjørnen - og nærmet seg revehiet. Kom deg ut og ikke plagg vennen min sa han.

- Bare kom så stanger jeg.

Hornene mine er laget jern.

Hovene mine er harde som stein. - hørte de geiten si innenfra huset.

- Løp for livet ellers kommer jeg og tar deg! - Ropte geiten.

Nei, det må være udyret som jeg ikke klarer å jage vekk – sa bjørnen. Men nå må jeg skynde meg. Ha det!

Igjen satt reven og grått til han traff et pinnsvin kommende. Hvorfor gråter du? Spurte pinnsvinet. Udyret har tatt huset mitt sa reven. Det var ikke pent gjort nøf nøf, nøf. – sa pinnsvinet og ropte rett i revehiet: - Gå ut og la reven i fred!

Bare kom så stanger jeg.

Hornene mine er laget jern.

Hovene mine er harde som stein

Løp for livet eller kommer jeg og tar deg! - hørte de geiten si innenfra huset.

Da ble pinnsvinet sint. - Og jeg skal stikke deg med piggene mine - gryntet han.

Og så trengt han seg inn i revehiet og gikk rett på geiten.

Meeee- mekket geiten og sprang ut av huset meg pigger i øynene, snuten og overalt. Den løp fremover og gråt fordi det gjorde vondt.

Akkurat da gikk Zazulka gjennom skogen. Hun hørte geiten mekke.

- Hvem er det som gråter så trist? – lurte jenten. Plutselig så hun Geite Løgner komme løpende mot henne.
- Stakkar deg! Ropte hun ut! Kom, jeg skal hjelpe deg!

Og så tok hun forsiktig alle piggene vekk fra ryggen og hodet til geiten.

Geite Løgner bøyd hodet i skam og sa trist til Zazulka. Jeg ber deg om forlatelse. Jeg har løyet om deg. Derfor jaget Kona deg vekk fra gården. Unnskyld. Meee, mee - Jeg skal aldri lyve mer – sa Geiten.

Zazulka klappet geiten på hodet og sa: - Ja, vi er venner igjen. Men nå må vi skynde oss tilbake til Kona.

Hunden og Katten som satt foran gården så dem kommende. De løp til Kona for å dele gleden. Alle kom frem for å hilse og gi klemmer til bortkomne venner. Det første geiten gjorde var å komme til Kona og si jeg angrer så mye at jeg løy til deg. Mee, mee. Jeg skal ikke gjøre det igjen. Ta imot Zazula, hun har ikke gjort noe galt. Ta imot meg også selv om jeg var så slem.

Kona klemte Zazula og smilte til Geiten. Snipp snapp snute, eventyret er ute.